

Debat

Telefon 99353535 E-mail debat@nordjyske.dk

Adresse Langagervej 1, 9220 Aalborg Øst

» En forvaringsdom betyder, at man kan sidde inde på livstid. At man betragter hende som en tikkende bombe - at hun er farlig for det danske samfund.

HANS JØRGEN BONNICHSEN, fhv. operativ chef i PET, om dom over 17-årig pige fra Kundby, i BT

PÅ KANTEN

I menneskenes land

GRØNLAND: En af de sidste ting, jeg nåede, inden jeg for 18 år siden sagde farvel til Grønland efter ni måneders ophold og arbejde i Ilulissat, var at købe børnebogen "Kaassassuk - den forældreløse" til mine, dengang, små børn, på ét og tre år.

Det var ikke meget, vi fik læst i den. Den var så uhyggelig i både ord og illustrationer. Hvad jeg ikke vidste dengang, var, at sagnfortællingen om drengen Kaassassuk har en helt særlig betydning for grønlænderne. Fortællingen har i århundreder gået fra mund til mund, og blev så skrevet ned af, ingen mindre end, polarforskeren Knud Rasmussen (1879-1933), som havde fået den fortalt af Arnarulunnguaq (1896-1933), som var den første kvinde, som rejste med på én af Knud Rasmussens slæderejser, nærmere bestemt den 5. Thuleekspe-diton.

ALLE I Grønland kender og elsker historien om Kaassassuk. Den forældreløse dreng, som udvikler de kæmpestore næsebor, og bliver forfærdelig dårligt behandlet af alle på boplad-sen. Kaassassuk søger ud i naturen og påkalder Kraftens herre, som giver ham overmenneskelige kræfter. Kaassassuk kan nu imponere dem alle sammen - og han kan hævne sig på alle dem, der har gjort ham ondt. Men får han det bedre af det? Selvfølgelig ikke!

Pludselig en dag hører han om en mand, Ususaarmiarsussuaq, hvis søn er så stærk, at ingen kan klare ham i kamp. Ham ville Kaassassuk nu udfordre. Han viste sig, at være Kaassassuk langt overlegen, som så sig selv liggende i søen, og hav-

de problemer med at komme op til overfladen. Og da han dukkede op af dybet, var han fuldstændig dækket af mudder og vandplanter, og trak sig skamfuld tilbage til sit telt. Siden udfordrede Kaassassuk aldrig nogen. Han havde fundet sin overmand.

SAGNFORTÆLLINGEN bliver ved med at inspirere. Foran Grønlands Landsting i Nuuk findes en stor skulptur af Kaassassuk, og det er blevet tradition for nyudklækkede studenter, at danse rundt om den. Figuren er blevet et symbol på, at selv om man er alene, så kan man opnå det man vil, men man skal passe på, at ens ener ikke stiger én til hovedet. Den smukke skulptur i bronze, fra 1975, forestiller kraftens herre, der slynger sin hale omkring Kaassassuk, og er skabt af den anerkendte, grønlandske kunstner Simon Kristoffersen (1933-1990) fra Nuuk, der

ofte arbejdede med sagnhelten Kaassassuk. Simon Kristoffersen var for øvrigt den første grønlandske kunstner, som fik en officiel opgave i Danmark, bestilt af Statens Kunstfond. Den blev overført til Grønland i 1989. Inden da, var den opstillet i Rigshospitalets have.

DET nystiftede (2010) filmselskab, Perlefilm fra Hundested, som er rettet mod digital læring for børn, med animationsinstruktør Rikke Halland i spidsen, har også troen på sagnfortællingens kraft. I 2016 producerede de animationsfilmen "Kaassassuk" i samarbejde med børn fra Børnehjemmet i Ummannaq. Den kendte grønlandske skuespiller Karina Møller lægger stemme til filmen, ligesom autentisk trommedans leveres af Navarana fra byen Qanaaq. Derudover bidrager den amerikanske bluesstjerne Guy Davis med to numre til filmen. Filmen modtog den

fornemme pris "Best Animation Movie 2017 - Barents Ecology Film Festival 2017". En smuk fortælling med alt det bedste fra grønlandsk kultur i ord, billeder og lyd.

OGSÅ nogle af Grønlands yngste forfattere, herunder Sørine Steenholdt (f.1986) er inspireret af sagnet. I novellen "Åndemener" fra "Zombieland", 2015, som var nomineret til Nordisk Råds Litteraturpris 2016, møder vi fortællingen om drengen Miki, der antagelig lider under diagnosen ADHD, men af bedstemoderen tolkes som tegn på en kommende åndemans styrke. Sygdommen giver sig udslag i et stadigt fokus på tallene fire og fem samt en rokken frem og tilbage med kroppen. De to paradigmer, som psykiatrien og overtroen repræsenterer kan ikke forenes, og Miki er ved at gå i opløsning. Han ender med at følge bedstemoderens råd om, at kaste

en tupilak, skåret af hans forfædre i havet, mens han skrider alt hvad han kan. Han imødekommes dog ikke, som i sagnet om Kaassassuk, af nye kræfter, men trækkes ud i havet og dør. Med andre ord, hverken tradition eller psykiatri kan hjælpe mod anderledeshed. En mulig udstødelse lurer.

Dyster er også Maasi Brøns Chemnitz novelle, "Sneen falder", fra antologien "Allatta" fra 2014 af ti unge mellem 15 og 25 år. Alle bidrag har fokus på Grønland anno 2040. I Chemnitz' bidrag kører fremtidens grønlandske ledere forbi resterne af Kaassassukskulpturen, der blev ødelagt under en tredje verdenskrig, og man spørger, hvordan bliver det Grønland, der skal rejse sig af Kaassassuks sønderslåede rester?

PERSONLIGT er jeg ikke i tvivl. Debattør Jesper Hansen kunne den 15. maj 2017 i Nordjyske Stiftstidendes tillæg "Frie Ord", berette under overskriften "Grønland på vej frem" med nyt fra "Future Greenland-konferencen" i Nuuk i sidste uge, om den positive erhvervspolitiske udvikling. Jesper Hansen er heller ikke i tvivl. Grønland stormer frem med stadig nye tiltag, og et kort kikk på f.eks. det grønlandske universitets hjemmeside, vidner om et land i rivende udvikling, hvor bl.a. unge ph-d-studerende frimodigt fortæller om deres forskning og fremtidsvisioner.

Øj, hvor jeg glæder mig. I slutningen af juli dette år, skal jeg gense Grønland. Denne gang i Sisimiut hvor Nordspråk holder sit årlige træf med skønlitterære forfattere fra hele Norden. Her er Sørine Steenholdt på foredragslisten.

På gensyn i menneskenes land eller Takussaagut, Kallaallit Nunaat.

MARIA STENSGÅRD POULSEN er lektor i gymnasieskolen. Cand. mag. i kunsthistorie og dansk, Aarhus Universitet 2009. Censor ved Lærer- og pædagoguddannelsen. Hjemmeside: www.mariastensgaard.dk

Har S mod?

Af Ole Færch

Under Lien 16, 9000 Aalborg
ole.ferch@stofanet.dk

UDLÆNDINGEPOLITIK: Efter Helle Thorning-Schmidt har S under Mette Frederikssens ledelse været på en historisk rejse med en helt ny udlændingepolitik. Den nye politik matcher stort den politik, som i årenes løb har været ført af DF, om hvilke Poul Nyrup Rasmussen fra Folketingets talerstol sagde "Stuerene bliver i aldrig".

Et forvarsel om det totale skift i S' politik kom efter terrorangrebene på Krudttønden og Synagogen i februar 2015, hvor Mette Frederiksen var justitsminister og udtalte, at det var helt åbenbart, at nogle indvandrere ville Danmark det ondt. Hun har siden udtalt, at tilstrømningen er et problem, at integrationen er totalt mislykkedes, og at indvandringen har ført til kæmpeproblemer, i stor stil er gået ud over Socialdemokratiets vælgere og ført til tab af indflydelse. Kort sagt en erkendelse af, at den politik S sammen med De Radikale og SF har ført gennem de sidste 30-40 år har været komplet uforsvarlig. Poul Nyrup Rasmussen må vel i dag have temmelig røde ører.

Hvor langt S har bevæget sig ses bl.a. af indlæg fra f.eks. Mattias Tesfaye, som erkender, at tilstrømningen har været alt for stor. Eller måske endnu tydeligere af en prøveballon fra Henrik Sass Larsen, som har slået til lyd for at behandle asylansøgere efter samme model, som Australien benytter. Det vil sige, at asylansøgere afvises ved grænsen. Man kan så undre sig over, at det har taget S en hel generation at erkende det uforsvarlige i den førte politik.

Det spændende er nu, om S fuldt ud har forstået, at masseindvandringen, folkevandringen af immigranter, fattige, dårligt uddannede muslimer fra Asien, Mellemøsten og Afrika er et farvel til velfærdssamfundet Danmark, ikke løser, men tværtimod fører til problemer og er et goddag til disse verdensdeles endeløse morads af fattigdom, religiøse krige og terror. Det spændende er, om S' ledelse har mod til at fortsætter rejsen og tage nye skridt mod den eneste forsvarlige politik, nemlig at lukke grænsen hermetisk, stoppe al asylbehandling og familiesammenføring og dermed helt stoppe tilstrømningen.

STATSMINISTEREN

